

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Sted under Iagttagelse af visse Forskrifter. Dette er nødvendiggjort ved den Kontingenteringspolitik, som kan ventes iværksat i visse Lande overfor Fisk, paa samme Maade som det er sket overfor Landbrugsartikler; hvad der her særlig kommer i Betragtning, er Bestemmelserne i den Handelstraktat, som vi har afsluttet med England. Det vil under Hensyn hertil være nødvendigt at have en Lovhjemmel som den, her foreslaas, hvis Forholdene udvikler sig saaledes, som man i dette Øjeblik maa vente det. Det er i øvrigt Hensigten at udarbejde de Regler, der skal fastsættes, i Forstaaelse med Repræsentanter for Fiskeriforeningerne og for Fiskeeksportørerne. Da der eventuelt kan blive Spørgsmaal om en Kontingentering baade med Hensyn til visse færøske og islandske Produkter, er det ogsaa Hensigten at forhandle med de Personer, der i særlig Grad maatte være interesserede i Eksporten af saadanne Produkter. Det har imidlertid været nødvendigt at forme Lovforslaget saaledes, som det er sket, da der ikke for Fiskeriet og Fiskerierhvervene i øvrigt findes en Fællesorganisation, som man kunde forhandle med. Lovforslaget bemyndiger derfor Ministeren til at foretage det fornødne, men jeg giver altsaa her det Tilsagn, at alle de Regler, der skal udstedes, vil blive udstedt efter Forhandling med de respektive Parter, der har Interesse i Sagen.

M. C. Jensen: Da Meddelelsen om en Kontingentering af den danske Fiskeeksport til England blev bekendt i Fiskerikredse, vakte det ikke just Glæde, tværtimod. Men der er for mig — det gælder for øvrigt hele Erhvervet — ingen Tvivl om, at de danske Forhandlere har gjort, hvad gøres kunde, for at bevare det Eksportmarked, som er oparbejdet gennem de sidste 15 Aar, i nogenlunde samme Udstrækning som hidtil for dansk Fiskeri. Det har imidlertid ikke været muligt. De samme Forhold, som har gjort sig gældende under adskillige andre Forhandlinger vedrørende Eksport af danske Produkter, har ogsaa gjort sig gældende under disse Forhandlinger. Det var Forhold, som man maatte bøje sig for og se at indordne sig under paa bedst mulig Maade.

Det Lovforslag, som her foreligger for det høje Ting, indeholder i Virkeligheden, hvad selve Sagen angaar, kun halvtredie Linie, og man kunde derfor fristes til at tro, at det ikke var af større Betydning; men det vil sikkert komme til at betyde overordentlig meget. Der er, som den højtærede Mini-

ster udtalte, sikkert ingen anden Vej at gaa end at give Ministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med Erhvervets Folk, saaledes som det findes udtrykt i Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag, at søge Sagen tilrettelagt paa bedste Maade. Der er ikke Tvivl om, at det vil møde mange Vanskeligheder at faa truffet en Ordning, som kan virke tilfredsstillende. Den Indskrænkning, som vi er gaaet ind paa overfor England, er der neppe Tvivl om, at vi sagtens kan faa gennemført. Vanskeligheden ligger her, ligesom hvor det drejer sig om en Regulering af Landbrugseksporten, i at faa truffet en Ordning, der i videst mulig Udstrækning øver Retfærdighed mod Erhvervets Udøvere. Jeg tør nok antyde, at har det været vanskeligt at regulere Eksporten af Landbrugsprodukter, bliver det ikke blot dobbelt saa vanskeligt, men mange Gange vanskeligere at skabe en Ordning, der indskrænker Fiskeeksporten paa retfærdig Maade. Det ligger nemlig saaledes, at medens Landbruget har et forholdsvis begrænset Antal Udførselssteder eller Udførselsinstitutioner, har Fiskeriet flere Hundrede Eksportører. Derved opstaar den store Vanskelighed. Jeg vil gerne til det allersidste tro, det skal vise sig muligt at løse disse Vanskeligheder, uden at vi behøver at komme ind paa det, som vi havde under Krigen: autoriserede Fiskeeksportører. Det fører altid noget med sig, som ikke er af det gode. Ikke fordi de paagældende ikke skulde kunne magte Opgaven, men fordi en saadan Ordning altid vil gaa ud over Producenterne, hvilket man gerne skulde søge at undgaa.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister, naar han udtaler, at her kan der blive Spørgsmaal om at forhandle med andre end de to Organisationer, der ligger nærmest for: Fiskernes Landsorganisation og Fiskehandlernes Eksportforeninger; der kan blive Tale om at forhandle med saadanne, som har Interesse i Eksporten af anden Slags Fisk, særlig saltet Fisk. Derfor er jeg ogsaa enig med Ministeren i at akkviescere ved, at man ikke i selve Lovteksten træffer Bestemmelse om, med hvilke Institutioner der skal forhandles. Jeg har kendt den højtærede Fiskeriminister saa længe, at jeg stoler paa, at han ikke ønsker at gennemføre en Ordning, uden at den har Tilslutning fra i hvert Tilfælde store Kredse indenfor Erhvervets Udøvere. For mig er det afgørende, at den Ordning, der træffes, bliver den bedst mulige. Det kan vel blive vanskeligt nok at sikre sig, at Retfærdigheden fuldt ud sker Fyldest; det er maaske paa